

عنوان مقاله:

بررسی روابط سیاسی ایران امارات عربی متحده (1380 - 1390)

محل انتشار:

ششمین همایش مجازی بین‌المللی تحولات جدید ایران و جهان (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مظاهر کریم آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات منطقه ای، دانشگاه آزادشهر

خلاصه مقاله:

رابطه ایران با امارت عربی متحده که یکی از مهم ترین کشورهای حوزه خلیج فارس می باشد، دارای ریشه های تاریخی عمیقی است. امارات در دهه های اخیر با زیرساخت های بسیار محکم توانسته است با وجود بحران ها، برنامه ریزی اقتصادی بسیاری خوبی داشته باشد. پس از تشکیل این کشور در 1971، ایران و امارات نسبت به سایر همسایگان خود، همواره بالاترین سطح روابط را براساس منافع ملی، در قبل و پس از انقلاب اسلامی داشته اند. دانشگاه ها، بازرگانان، نهادهای فرهنگی ایرانی در این کشور فعال هستند و حجم رابطه اقتصادی دو کشور در سال های اخیر حدود 20 میلیارد دلار بوده است هم چنین به دلیل وضع تحریم ها از سوی قدرت های بزرگ جهانی (آمریکا و اروپا) بر ضدایران درباره مسایل هسته ای، رابطه ایران با امارات به خاطر قرار گرفتن امارات به عنوان گلوگاه اقتصادی، ارتقا یافته است بنابراین، بررسی روابط سیاسی و اقتصادی دو کشور در حد فاصل سال های 1380 تا 1390 از اهمیت و موضوعیت ویژه ای برخوردار است هدف این تحقیق در پاسخ به این تنب و ابوموسی، سطح روابط سیاسی و اقتصادی میان ایران و امارات در طول در سال های 1380 تا 1390 در حد بسیار مطلوب قرار داشته است؟ روابط اقتصادی میان دو کشور، به صورت سالانه به ارائه آمار از مقدار ارزش ریالی و دلاری واردات و صادرات کالا پرداخته و با ذکر دقیق حجم مبادلات تجاری میان دو کشور به جایگاه برتر و مهم امارات اشاره شده است. نتیجه این بررسی نشان می دهد به دلیل نیاز دو کشور به یک دیگر، حتی با وجود چالش ادعای امارات بر مالکیت جزایر ایرانی تنب و ابوموسی، سطح روابط سیاسی و اقتصادی میان ایران و امارات در طول سال های 1380 تا 1390 ارتقای بیشتری نیز یافته است.

کلمات کلیدی:

سیاست داخلی، سیاست خارجی، منافع ملی، حاکمیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/268223>

